

Úprava odpovědnosti za škodu, o níž jsem tuto diplomovou práci psala, doznala přijetím nového kodexu několika změn. Velkou změnou je úprava oblasti odpovědnosti za pracovní úrazy a nemoci z povolání, kterou bude nově upravovat zvláštní předpis. Tím je zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění. Tento zákon měl původně vejít v účinnost shodně se Zákoníkem práce, tedy k 1.1.2007, avšak ta byla zákonodárným sborem přesunuta až k 1.1.2008. Do té doby je tato problematika řešena v přechodných ustanoveních Zákoníku práce. I když v současnosti ještě nelze postupovat tak, jak Zákoník práce předvídá, tedy dle zákona č. 266/2006 Sb., je nepochybné, že tento krok vedl k efektivnějšímu a jednoduššímu postupu v oblasti pracovních úrazů a nemocí z povolání. Tímto se náš právní řád přiblížil úpravě mnoha evropských zemí, v nichž tento systém bezpečně funguje. V oblasti odpovědnosti se dále vyskytlo několik dílčích změn, které též vedly k zefektivnění a reagují na potřeby současné společnosti. Jinak byla úprava odpovědnosti přijata bez zásadních, krom již uvedených, změn. Každý zákon se při svém „uvedení“ potýká s menšími či většími problémy, které zákonodárce nemohl dost dobře předvídat v jejich reálné podobě.

Nový zákoník práce respektuje mezinárodní závazky, které pro Českou republiku vyplývají především z Evropské sociální charty, úmluv Mezinárodní organizace práce a směrnic EU.

Je jisté, že předchozí Zákoník práce byl pro současnou dobu nevyhovující, proto doznal změny. Kolik změn bude třeba u v současnosti účinného Zákoníku práce ukáže až praxe.